

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Csongrád-szentesi vasut.

E két várost, — melyet eddig a Tisza elválasztott egymástól — közel hozza egymáshoz az új tiszai vashíd.

A híd maga után vonja azt, hogy a vasut Csongrádtól Szentesig kiépíttessék, sőt már most erős akció foly a vállalkozók részéről a városoknál, megyén, s egyáltalán az érdekeltség irányadó tényezőinél, hogy az építést a maguk számára biztosítsák.

Széditő magas árért mennének az építésbe kilométerenkint. A legutóbbi vasutügyi végrehajtó bizottság ülésén került ez ügy szőnyegre, s élénk érdeklődés közt tette magáévá mindenki azon életrevaló indítványt, hogy a kérdéses vasuti vonalat építse ki maga az érdekeltség, s legyen az ur e vonalon az érdekeltség, ne pedig a nyereszkesedés vágyától ösztönzött vállalkozók.

Hogy a felvetett idea rohamosan érik, legeklatásabb bizonyítéka az alábbi szöveg, mit vármegyénk lelkes főispánja intézett a vasuti végrehajtó bizottsághoz, s mely szó szerint így hangzik:

A Szentes város és Csongrád között államilag létesített tiszai hid építése legközelebb befejezést nyer s az úgy közuti, mint vasuti közlekedésre szánt ezen hid a közforgalomnak még ez évben átadatik.

A tiszai hid megépítése és közforgalomnak való átadása Csongrád-vármegyére, s ennek közvetlenül érdekelt és elől megnevezett két városára kiváló fontossággal bír, nemcsak azért, mert ezen két nagy város közötti élénk forgalom most már könnyebben és biztosabban nyerhet lebonyolítást, hanem azért is, mert ezen hid létesítése által a szentes-csongrádi vasut kiépítésének legnagyobb, majdnem leküzdhetlenné látszó akadályát elhárított.

Habár egyes, a vármegyei érdekeltségen kívül állók részéről már ed-

dig is megtétettek ezen vasut kiépítésére a kezdeményező lépések, s egyik vasuti építő-vállalkozó, kinek ezen vasuti vonalra előmunkálati engedélye is van, — már kérelemmel fordult ugy a vármegye, mint az érdekelt városok közönségéhez hozzájárulás megszavazása iránt, habár ennél fogva ezen vasut létesítésének ügye már eddig is tárgyalások anyagát képezi: mindazonáltal csak méltánylással találkozik a szentes—hmvásárhelyi h. é. vasut-érdekeltség végrehajtó bizottságában legközelebb kifejezésre juttatott és ott meleg rokonszenvvel fogadott azon törekvés, hogy ezen vasutvonal közvetlenül maga a helyi érdekeltség által, tehát minden egyes részében ennek javára és érdekeinek minden irányu figyelembevételével létesíttessék.

Ezen célból, hogy a helyi érdekeltség tagjainak módja és alkalma legyen a szentes-csongrádi vasutvonal ily módon leendő kiépítési kérdéséhez hozzá szólani, folyó hó 31-ik napjának d. e. 10 órájára a vármegyei alispáni elfogadó terembe értekezletet hívok össze, s felkérem a t. Czimet, hogy ezen értekezleten megjelenni sziveskedjék.

Eddig a szöveg. Az értekezlet a kitűzött napon meg is tartott, eredményéről a jövő számunkban számolunk be.

Helyeseljük a tervet, s tekintettel arra, hogy a nagyobb költséget igénylő tárgyakra gond nincs, minő a tiszai hid, a két város indóháza, a sík földi vasut építés, a mondottakon kívül, gyermekmunka, bár a hid körüli rávezető uttal lesz egy kis baj. De hiszen baj nélkül még vaj sincs.

Szeresd felebarátodat.

Gyönyörűen hangzik az Istennek azon parancsolata, melyet a fennebbi szavakban élénk szabott.

De fájdalom, nem hogy a szeretet élne az emberi szivekben manap-

ság egymás iránt, de még a kellő és kölcsönös tisztelet szikrája is mind jobban-jobban kialvóban látszik lenni. Letiporlatik, elfeledtetik, semmibe se vétetik ezen szép emberi kötelesség és isteni rendelkezés az önféjü, a magáról megfélelkezett emberek által. És remek bizonyosságát napról-napra legjobban észrevétetik s érzetik embertársaikkal éppen azok a fiatal növendék emberek, a kiktől a jövő nemzedék biztos alapon nyugvó összetartó közreműködésétől várná el majdan azt, hogy a mindig nehezülő megélhetési viszonyokat eiviselhetőbbé tegyék.

Azok a kapcsok, melyek az embert embertársaikhoz kell hogy fűzzék, ma már nem látszanak létezni különösen az alsóbb osztályu népek ifju sardjádékán, csak az esetben, mint már több ízben volt szerencsétlenségünk szomoruan tapasztalni: két-három csoportba oszolni és egymás élete ellen törni, egyik csoport a másik ellen hadjáratot rendezni.

Nagyon szomorú jövőt jósolhatunk az ilyen ifjuságnak. Örülne lelkünk, ha legalább egyszer is tapasztalnánk, hogy valamely hasznos dolog keresztülvitelére oly nagy számmal csoportosulnának azok a hadjáratokat rendező fiatal emberek, mint mikor egymás vérét akarják ontani. No bátran kimondjuk, hogy arra már aligha akadna elég tudományos és az ő tettségüket megnyerő emberi teremtmény, ki őket a jóban vezérelni képes lenne.

Romlott erkölcs, melynek fundamentumát képezi a rossz nevelés a gyermekkortól kezdve, — jellemzi és csillogtatja vissza pokoli fényét az ily ifjakban, rettegésére a szülőknek és az emberiségnek.

Valóságos ázsiai állapot, sőt még annál is rosszabb. Az Afrikában imittamott található és a nagy óceánokon létező szétszórt szigeteket lakó vademberek sem rosszabbak, kegyetlenebbek a saját fajukkal szemben, mint ifjaink, mert azok csak a fehér bőrű idegeneket üldözik és eszik meg, ha közéjük kerül. Tehát emberszerető tud lenni az a vadember is saját fájával szemben, de népünkben ez még a testvérek között is alig tapasztalható.

Az állam sokat áldoz a közművelődésre. Jól képzett tanítókkal ajándékozta meg községünket is, kik szívükön viselik a népnevelést nem csu-

pán tudomány, hanem az erkölcsi javulás tekintetéből is.

És mégis szomoruan tapasztaljuk, hogy az iskolából hazafelé menő s velünk találkozó gyermek a helyett, hogy üdvözölné az előtte ismerős embert, ha szivart lát szájában, megostromolja érte.

Ez nem jelenti a gyermekben az emberek iránti tisztelet növekvését, tehát így a felebaráti szeretet sem található talajra az ily szívekben.

Ez előtt 10—12 évvel fültanuja lehetett az ember, hogy iskolás fiukból áll csoportok karban üdvözölték az előttük ismerős egyéneket. Ma ennek hírét se halljuk. S hogy mennek az utcán? nagy lármával, szerte szóródva akár a sertés csürhe.

Bizonyosan hisszük, hogy ezen botrányos utcai viselkedésért a tanító urak felelősségre vonják, vagyis arról letiltani iparkodnak tanítványait, de legyen az a felelősségre vonás bármily szigorú, még sem célravezető, mert csak egyoldalú. Egyoldalú pedig azért, mert a szülők nincsennek segítségére a tanító urak áldásthöz munkálkodásainak.

A gyermeknevelés az alsóbb osztályú népeknél a nemtörődömség posvágyaiban vész el. Pedig ha valamely düledező falat egy oldalról bármily erős oszlopokkal támogatjuk is, a másik oldalra okvetlenül el fog dőlni.

Igy van népünk a gyermekneveléssel. A mit a tanító urak építenek, azt a szülők lerombolják. Az így nevelt gyermekekből válnak azután az

egymás életére törő emberek, a kik — mint a mai fiatal is legtöbb esetben — embertársaikat csak azért, mert az a bálban véletlenül a lábára lépett, vagy akarata ellenére a lakadalmi táncban meglökte: halálra üldözi. Társaságok szervezkednek egymás ellen, s valósággal lemészárolnák egymást, ha csendőr és rendőr nem volna a környezetben. Fenti okok elegendők arra, hogy egymást a lebunkózási halálra ítélik. Tehát nem rosszabbak-e a vadembereknél.

Ezek az emberek már valósággal úgy nőttek fel, mint paszkonca kender, a tanítójuk által beléjük oltott emberbaráti szeretet és tisztelet legkisebb sziporkája is kialudt szíveikből, mert az a szülők által soha sem volt élesztgetve.

Nagy és eléggé nem rosszalható szokásává vált a községünket lakó szülők legnagyobb részének, hogy midőn gyermekük a 12 éves kort, vagyis az iskolakötelezettséget túlhaladta: leveszi róla kezét, noha addig se nagy figyelemmel csüggött rajta, s azt mondja neki: most már iparkodjál magadnak pénzt keresni s a mit keresel, nekem nem kell, használd fel a hogyan tudod. Szóval egészen függetlenné teszi. Cselédnek hogy elszegődjék, a szülő sem, a gyermek sem látja jónak, mert ott parancsolnak neki. Lesz tehát belőle kubikos, napszámos és függetlenebb ember, mint bármelyik hivatalnok, mert annak a főlebbvalója parancsol, de a kubikosnak senki. Ez kell a mi népünknek.

Nosza nem is kell egyéb, mint függetlenség az ilyen tacsokóknak. Jól is érzik azok abban magukat. Alig kamaszodnak fel a 15—16 éves korig, lehet velük, — szerintük híres kubikos legényekkel — találkozni a csapásokban, hol fogyasztják az emberölő szeszt és bálaznának minden vásár- és ünnepnapon, ha a hatóság teljesítené mindenkor a korcsmárosok táncvigalmi engedély iránti kérelmüket, melynek szüleménye volna a növekvő embergyűlölet, mert bevett szokássá vált ezeknél a híres legényeknél, hogy a bálnak vérrel festettnek kell lenni.

Nagyon természetes, hogy az ily ifjak éretlen függetlenségükkel megfélemedeznek arról is, hogy szabad napjaikat saját lelki művelődéseikre fordítanak.

17—18 éves korukra már teljesen elfelejtették az írás és olvasás mesteriségét is, csupán nevüket tudják még valahogyan leírni, s azt is azért gyakorolják, hogy majd valaha a váltónak aláírni tudjanak, s annak is mint elfogadó. Ezen tudománya marad legnagyobb részének mire az emberi kort elérte. Ezért tarisznyázta el a kenyeret 5—6 évig az iskolába, ezért vesződött vele tanítója oly hosszú időn át.

Ezek azok a firmák, kik embertársaik életére törnek ok nélkül. Minden lépten-nyomon veszélyeztetik a közbiztonságot. Szinte azt akarnák talán rendszerbe hozni, hogy mind-egyikre külön-külön rendőr és csendőr vigyázzon.

TARCZA.

MÓDOS TÓTH ZSUZSÁNA.

Hét határban nem találtak szebb leányt, mint a milyen Módos Tóth Zsuzsanna volt. A medgyesi legények bolondultak utána. A faluvégi czukorgyárban dolgozott, mert szegény zsellérléány volt a falu szépsége. Deli termete, bogárszeme, csókratermett picziny piros szája dévaj szóval csábitotta, ámitotta a legényeket. Ha tánczolt, akkor meg éppenséggel az eszüket vette. Ingott, hajlott jobbra balra karcsu dereka, hófehér vállá kicsillámlott a habos-fodros ingváll alól és a szeme, az a két fekete csillag, melyben a pokol tüze égett, kárhózatba hozta, aki belé nézett! Szekeres Gyurka, a szép, szelid Hódi Eszter mátkája is belenézett ezekben a fekete csillagokba és az eszét vesztette.

— Ha elkárhozom is, az enyém léssz Zsuzsanna! A lelkem égeti a szemed nézése. Együtt megyünk a pokolba, Zsuzsa, együtt.

A Tóth Zsuzsa szeme egyet villámlott.

— A pokolba, ugyan ne mondja már kend Gyurka bátyám, ki megy a pokolba? Ott ül a sarokban a kend mátkája, Eszter, a „szelid galamb“, turbékolva, bűgva, várja már a párját.

Szekeres Gyurka meg akarta fogni a Zsuzsa karját, de a lány ügyesen kisikamlott a keze közül és néhány pillanat múlva ott keringett, dévajkodott az ivó közepén Kenyeres Hosszu Istvánnal, a hatókrös gazdával, a kiről egész Medgyes tudta, hogy szintén

bolondja a Módos Tót Zsuzsanna szemének. A nyurga, szőke legény, mint a holdkörös bámult a Zsuzsa arczába és úgy járta vele a tánczot, hogy minden pillanatban azt hitte volna az ember, hogy leborul előtte.

Este, amikor a gyár harangja elkongatta a hatót, ott leleskedett az uton a Szekeres Gyurka és — hogy, hogy nem — Zsuzsa azon vette magát észre, hogy a Gyurka minden áldott este hozzá szegődik. Küldte is eleget a mátkájához — a szájával, de a szeme, az a csalfa szeme, marasztalta, csalogatta, hivogatta. Gyurka meg csak kísérgette hűségesen estéről estére. A faluban suttogták, hogy Tóth Zsuzsanna a más mátkáját bolondítja . . . a szép, szelid Hódi Eszter csak sápadozott, hervadozott.

Hosszu Pista is csak módját ejtette néha, majd mindig gyakrabban, hogy Zsuzsát láthassa.

A Zsuzsa meg csak bolondította őt is, vagy tán őt nem is bolondította? A hatókrös gazda csak jobban illik a falu szépségéhez, mint egy béres legény, aki még hozzá mátkás. Igaz, hogy a hatókrös gazda himlőhelyes, nyurga, szőke legény, míg a Gyurka deli termete olyan, mint a sugár jegenye, göndör fekete haja, napsütötte arcza . . . esztendőre huszár lesz belőle!

Gyurka csak járt Zsuzsa után. Néha holdvilágos este együtt sétálgattak a bokrok között, olyankor égő csókokkal borította el a lány arcját a legény.

— Ugy-e csak engem szeretsz? hü vagy hozzám virágszálam? A te fekete sze-

medbe nem tekinthet, a rózsaszarcodat nem csókolhatja más csak én, liliumkarod nem ölel mást? Az enyém vagy . . . örökre az enyém!

— De a mátkád — Eszter? suttogja a lány.

— A mátkám — Eszter? Te vagy a mátkám, a gyönyörűségem, édes virágszálam, Zsuzsám te! Ha megtudnám, hogy mást is ölel karod, eper ajkad mást is csókol, megölném, — de téged is megölnélek!

Zsuzsa összeborzadt.

— Megölnéd?

— Megölnélek kettőtöket, téged is, meg őt is!

— A legény szemei vadul csillognak, úgy hogy a lány megijed. Szerelmesen fonja karját Gyurka nyaka köré és édes csókokkal némitja a legény haragvó ajkait.

A faluban azt suttogják, hogy Zsuzsa a Hosszu Pista mátkája. A jegyváltás vasárnap este volt. Mindenki tudja már az új hirt, csak Gyurka nem tudja, nem akarja elhinni. Az ő Zsuzsája a más mátkája.

Késő este várja Zsuzsát a kis erdőben. Zsuzsa nem jön. Hol lehet? Várja, várja, de csak nem jön az ő egyetlen virágszála. A legény lelkében a gyanu mind jobban jobban befészkei magát. Ha most meglátom azt a csoda teremést a mátkájával megölnöm, megölnöm. A kését mintegy játékból a kezében tartja, próbálgatja — végig-végig huzza az ujját rajta, éles-e? Hiszen nem igaz, az ő Zsuzsája nem csalta meg, szereti őt, liliumkarja nem ölel mást! — Jó éles a kés, meg-

S mind ez csupán a szülők büne, mert hasznos dolgot gyermekeiknek világért sem juttatnának eszébe sem zsenge, sem pedig felnőtt korában.

Nem mutogatják meg nekik az egyenes ösvényt, melyen haladniok kellene. A helyett a függetlenséget adták meg nekik, melylyel a magyarnak sok százaléka még felnőtt, élemedett korában sem tud helyes úton haladni, mert hiányzik az embertisztelet és felebaráti szeretet tudása és gyakorlása. Tehát ezt kellene először a szülőknek gyermekeikbe beoltaniok.

Tejszövetkezet.

Ki hitte volna közülünk, hogy azon kis mag, a mit Galambos Sándor ó-becsei föld-birtokos elvetett községünkben, — mely sem Szentesen, sem a szomszéd Szegváron nem talált alkalmas talajra, — nálunk kikelvén, százszorosan hozza meg gyümölcsét.

Tagadhatatlan, hogy a terméketlen talajban elvetett mag a legszorgosabb gondviselés és ápolás mellett is csekélyke termést ad, de az is igaz, hogy gondviselés nélkül pedig egyáltalán mit sem ad, hanem elpusztul és elvész.

Igy vagyunk a tejszövetkezettel is. Midőn a múlt 1902. év tavaszán Galambos Sándor ur községünkben a tejszövetkezetet megalakította, tudta előre, hogy a szövetkezetnek, mint minden jónak e világon, kezdetben igen sok ellensége lesz, s már akkor gondoskodott, hogy e szövetkezetnek alapkövét oly kézbe tegye le, a mely képes legyen e fente ma reggel . . . jó éles.

A legény a sűrűben lesben áll, kit les? kire vár? maga se tudja.

Megzörren a haraszt, ki lehet az? semmi, csak egy madár rebtent meg, csak egy gyík surrant át a gyepen. A legény csak vár, vár.

Megint megzörren a közeli bokor. Halk beszéd, enyelgő szavak, mintha csókoioznának a közelben. Egyszerre csak egy pár lép ki a sűrűből, egymást átölelve tartják, a hold fénye ráesik a leány arcára.

Gyurka nem lát, nem hall, az ő szépséges virágszála, az ő Zsuzsája más karjában, előrohan a sűrűből és beledöfi a kést a legény mellébe, Zsuzsa iszonyu sikoltással a bokrok közé veti magát. Gyurka bambán mered áldozatára, majd hirtelen megfordul és örült futásban keres menekvést.

Medgyesen másnap iszonyu reggelre ébredtek. Az országuton holtan találták a földes ur fiát, mellébe markolatig döfve a kést.

Négy nap mulva a csendőrök a nagybihari erdőben elfogták Gyurkát, a ki az iszonyattól vaczogó fogakkal dadogta el a történeteket, hogy mint találta egymás karjában az ő Zsuzsáját és mint ölte meg Kenyeres Hosszu István helyett a fiatal bárót, földesurának a fiát.

A szegedi csillagbörtön kazamatájában ül lánczra verve, szomorú rabságban Szekeres Gyurka. Soha többé nem látja meg az Isten szép világát, élete fogytáig rabbilincsbe verve ül a szegedi börtönben.

Davidovits Margit.

szövetkezetnek egy szép jövőt biztosítani.

A tapasztalat mutatja, hogy nem is csalódott akkor, amidőn a szövetkezetnek tek. T a r y István főszolgabíró urat birta megnyerni igazgatójául, ki is ezt elvállalván, lankadhatatlan buzgalommal, fáradságot nem ismerve, éjt nappalá téve, dolgozott szövetkezetünk előrehaladásán.

Az ő buzgalma határt nem ismert, hogy a szövetkezetet minél virágzóbbá tegye.

Mert nézzük csak, a midőn a szövetkezet működését a múlt 1902. év májusban megkezdette, ki volt az, ki napról-napra a legnagyobb sárban, s esőben este 10—11 óráig személyesen működött, hogy ott minden dolog a legnagyobb rendben legyen.

Tehát igaz-e, hogy nemcsak Galambos, de e szövetkezetnek tagjai is jól választottak, s választásukban nem csalódtak, a midőn tek. T a r y István főszolgabíró urat választották meg igazgatónak.

Mert ő volt az, a ki fáradságot és áldozatot nem kimélve, tanulmányutra ment oly helyekre, a hol már virágzó szövetkezetek működnek, hogy a mi ott jó, hasznos és üdvös, azt nálunk is érvénybe hozza.

O volt az, a ki midőn látta, hogy az amugy is szegény tagokra, a már megszerzett gépek és berendezések költségei ólomsúlylyal fognak nehezedni, minden lehető elkövetett, hogy ezen terhet vállalkról levegye.

Ezért még szabadságidejét is felhasználva, önköltségén, Budapesten a földmivélsügyi miniszteriumban járt és a szövetkezet részére segélyadást kért, hogy ez által a szövetkezetnek állandó jövőt biztosítson.

És fáradozása nem maradt siker nélkül, mert főispán ur Ó méltóságának támogatása mellett kérése meghallgattatásra talált, a mennyiben a földmivélsügyi miniszter ur Ó nagyméltósága a „Mindszenti Tejszövetkezet“ felsegélyezésére 113317/IV. 2. — 902. számú végzésében 1600 korona segélyt folyósított, hogy abból a beszerzett gépek s berendezések árát lefizethesse.

Tehát ha valakinek érdeme van a szövetkezet fenállásán és virágzóvá tételén, ugy ez nem lehet másé, mint első sorban tek. T a r y István uré.

S mégis mit kapott jutalmul mindezekért? Rágalmat, irigységet. A „Csongrád-megyei Hirlap“ 1903. évi január 24-iki számában ugyanis a következőket olvassuk: „A mindszenti tejszövetkezet 800 frt államségélyt kapott, mely segély jó lesz a tejszövetkezet igazgatójának évi fizetésre.“

Nem-e arcunkba szökik a vér ennek az a l á v a l ó r á g a l o m n a k olvasásakor; hiszen oly szemtelen gyanúsításokkal illetik azt, a ki a közjó érdekében oly emberfeletti munkát végzett.

Ezért eme méltatlan gyanúsítása és kirohanása a nevezett lapnak, nekünk szövetkezeti tagoknak fáj első sorban is és kötelességünk eme valótlan állítások, a l á v a l ó gyanúsítás ellenében igazgatónkat megvédelmezni, s neki ez oldalról ért kellemetlenségekért elégtételt adni az által, hogy mindazon fáradozásaiért, a mit szövetkezetünk érdekében elkövetett, fogadja szivből jövő hálánkat és köszönetünket.

S ezuttal is felkérjük, hogy mint a múltban, ugy a jövőben is szövetkezetünk érdekében munkálkodva, — tagjaitól a legnagyobb szeretettől környezve — oda hasson,

hogy szövetkezetünk nagygyá és virágzóvá legyen.

A tejszövetkezet igazgatósága nevében:

Gémes Lajos,	Pánczél Károly,
Gál Vendel,	Szécsényi Lukács,
Farkas Ferencz,	Tóth János,
Bozó M. Balázs,	Hegedüs György,
Mihály János,	Kardos István,
Szolga András,	Löwy Bernát,
Reiner Sándor,	Bozó Gábor.

— Óvoda ügy. Az óvodai előadások február hó 3-án veszik kezdetüket. Első sorban azok vétetnek fel, kik az óvodában a múlt év december 1-től jártak. Felhivatnak a szülők, hogy az eddig óvodába járó gyermekeiket kellő időben felvezessék, mert a téli óvodai előadásokra a hely szűke miatt csak korlátolt számmal vétetnek fel a kis gyermekek, a télire fel nem vehető kis gyermekek a tavaszi időszakban fel fognak vétetni. Az óvodában oly gyermekek vétetnek fel, kik életük 3-ik évét betöltötték, tehát a 3, 4 és 5 éves gyermekek. Tájékozásul a szülők s gyámoknak.

— Hirdetmény. A járási fészolgabírói hivatal által a közelmúlt napokban a következő hirdetmény bocsáttatott ki a községi előjáróságokhoz és csendőr-örsparancsnokságokhoz: Az 1890. évi I-ső törvényczikk 112. §-a kötelezőleg elrendeli, hogy minden járműnek éjjel és sötét időben, feltűnő helyen, vagy lámpával világítva kell lennie, vagy legalább a vonó állatok egyike csengővel látandó el. A ki ezen törvényszakasz határozmányai ellen vét, kihágást követ el, s 40 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. A törvény hivatkozott rendelkezéseinek betartására a küzönséget oly figyelmeztetés mellett hívom föl, hogy beigazolt mulasztás esetén a büntetés kiszabásától el nem tekinthetek. Ez uton is felhívjuk a község figyelmét, hogy az előfordulható szerencsétlenség és a büntetés elkerülése végett, a szükséges óvintézkedéseket saját maga és embertársai érdekében megtenni el ne mulassza.

— Sorshuzás. Az 1882. évben született hadkötelesek sorshuzása, Mindszent község közháza tanácstermében február hó 2-án, az az holnap reggel 8 órakor kezdődőleg ejtetik meg. Tehát figyelmébe ajánljuk ezt az ujonc seregnek, hogy azon személyesen jelenjenek meg, s ha szerencsések akarnak lenni, csakis a nagyobb numerosokat álmodják meg ma éjjel és huzzák is azt ki, mert ettől függ azután, hogy az illető közös, honvéd avagy póttartalékos katona legyen.

— Elítelt arczképfestők. Megirtuk már, hogy múlt hó elején két uriasan öltözött fiatal ember állított be Budai Bálint szentesi ácsmesterhez, a kitől szobát béreltek és egész napon át arczképet festettek. A két ifju vándor arczképfestő volt, emellett azonban a lopástól sem idegenkedtek, amit Szentesen is bebizonyítottak. Pár napi ott tartózkodás után ugyanis elloptak a lakásadójuktól: Budaytól két arany gyűrűt, aranyórát láncsal együtt, a mikkel ellilantak, azonban az őket üldöző szentesi rendőrség Mindszentnél elcsipte a festő urakat, a kik a napokban állottak a szegedi büntető törvényszék előtt, hogy cselekedetükről számot adjanak. A művész urakat a törvényszék egy-

egy havi fogházra ítélte, a miből három hetet, a vizsgálati fogság idejét kitöltöttnek vettek.

— Közgyűlés. Mint értesülünk, a helybeli „Katholikus Kör” évi rendes közgyűlését, az alapszályokban jelzett tárgyakkal, f. hó 8-án d. u. fél 3 órakor tartja a kör helyiségében; ezt pedig fél órával választmányi ülés előzi meg. A kör összes tagjai ez uton is meghivatnak.

— Az „Önsegélyző Szövetkezet” évi rendes közgyűlését f. hó 15-én tartja meg saját helyiségében.

— A Pesti Napló Magyarország legrégibb napilapja, ötvennegyedik évfolyamába lépett. A régi hagyományaihoz hiven pártoktól függetlenül, mást, mint az ország érdekét nem ismerve, küzd a magyar alkotmány sértetlenségeért, a nemzeti jog kivívásáért, az ország érdekeinek istápolásáért. Bátor szókimondása a napi politikában és közéletünk minden terén, társadalmi, irodalmi, művészeti és közgazdasági kérdésekben a hazafias és művelt magyar közönség kedveltjévé tették az újságot. Munkatársai a legkiválóbb publicisták és írók, kiknek komoly, magvas és gazdag munkája mellé pompásan illeszkedik a vidám és hamar népszerűvé vált Tarka Krónika. A lap irányán és tartalmán kívül barátaiavá tette olvasóit azokkal az irodalmi és művészeti jelentőségű díszművekkel, amelyeket hat éven át, évről-évre előfizetőinek karácsonyi ajándékkul adott: Madách „Ember tragédiája”, „Arany balladá”, Zichy Mihály rajzaival, „Bánk-bán-Album”, „Himfy-Album” s a „Költők-Albuma után az idén országos feltűnést keltett „Zichy Mihály-Albumá”-val. A lap előfizetési ára egy évre 28 kor., félévre 14 kor., negyedévre 7 kor. Aki most legalább egy félévre előfizet, s magát kötelezi, hogy egy további féléven át előfizető marad, míg a készlet tart, megkapja a Zichy-Albumot. Az előfizetések a lap kiadóhivatalába, Budapest, VI., Andrásy-út 27. szám, küldendők.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Meghívó.

A „Mindszenti Önsegélyző Szövetkezet” 1903. évi február hó 15-ik napján d. u. 2 órakor Mindszenten saját helyiségében (Elekes Mihály ur házában) 15-ik (ujraalakulás 4-ik)

rendes évi közgyűlést

tart, melyre az összes tagok ezennel meghivatnak.

Elintézendő tárgyak:

1. Igazgatóság jelentése 1902. évről.
2. Számadások megvizsgálása és a felmentvény megadása iránti intézkedés.
3. A tiszta nyeresmény felosztása iránti intézkedés.
4. Pénztárnok és könyvelő tisztelet-díjai megállapítása.
5. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság újra választása.
6. Pénztárnok és könyvelő választása iránti intézkedés.
7. Netáni indítványok.

Mindszent, 1903. január hó 24-én.

GELSÝ PÉTER,
igazgató.

Értesítés.

Pigler Róza háza Szt.-György naptól kezdve haszonbérbe kiadó, avagy örök áron

e l a d ó.

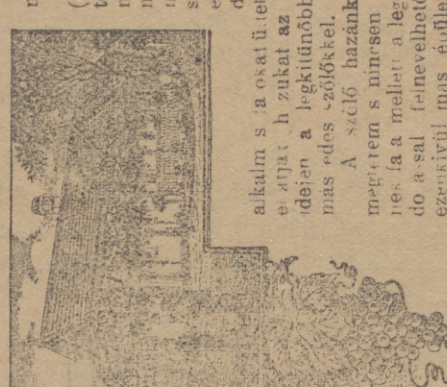
Bővebben értekezni lehet a tulajdonossal.

E l a d ó

Szegváron a szegvári takarékpénztár háza a főtéren, mely áll 5 szobából, konyhából, tágas udvarral és kerttel, kut- és melléképülettel, — azonnal, igen jutányos áron.

Bővebb fevilágosítást ad az igazgató.

Szólólugast ültessünk.
minden ház melé és házi kertjeinkben.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuzó termése ú) mert a vobresze ha megnő is, ormet nem hoz, ezert sokan nem érték el erezményt eddig. Holugastnak alkalm s a okat ültetik, azok öven e atja h zukat az eg-sz sző őérés idején a legkötőbb muskatly és mas edes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindent megterm s minden oly ház, melynek a a mellát a legcékéyebb gondolással feivelhető nem volna, ezeken kívül mas épületeknek, kerteknek, kertészeknek stb. a legremekébb helyet is el oglalna az egy-ébre használató részektől. Ez a leghál-datosabb gyűntés, mert minden évben terem.

A fajok ism-rtetése vo alkotó szües fénynyomatu katalo us bá-inek ingyen es bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Ermélti első szőlőültetvény Nagy-Kágya, u. p. Székelyhíd.

Vida János férfi szabó

Mindszenti, Ujsor-utca 795-ik szám.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy több éven át nagyobb városokban szakmában szerzett tapasztalataim után Mindszenten megtelepedtem és a legkényesebb igényeknek is megfelelő férfi- és női szabó munkákat gyorsan és jutányos áron készítek. Ruhák tisztítását, igazítását, avagy átvásalást gyorsan eszközööm.

14 krajczár

egy doboz cigaretta-hüvely. Ezen hüvelyek teljesen gliczerinmentesek. Jó-ságát bizonyítja az is, hogy meggyújtás után nem feketedik meg s teljesen végig ég.

Kapható: Weisz I. könyvnyomdájában.

Imakönyvek

rom. kath. részére. Nagy választék a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig férfiak, nők és gyermekek részére. Ezen imakönyvek saját beszerzési áron adatnak el.

Kapható: Weisz I. könyvnyomdájában.

Schottola Ernő, Budapest

VI., ANDRÁSSY-ÚT 2. SZÁM.

Legnagyobb raktár egészségügyi, kényelmi és sport-czikkokban.

Szagmentesen záró szoba-klosettek. — Hygienikus köpöedények.

Legjobb minőségű gummi sárczipők és hócipők.

Korcsolyák és jégpatkók.

THERMOPHOR:

Testmelegítő, mely tűz nélkül a meleget 3—6 órán át tartja.

Betegtoló kocsik minden árban.

Minden osztályról külön árjegyzéket kívánatra ingyen küldetnek meg.